

همین حوالی

شاید کمی متفاوت تر

گیسو ففغوری

● هنوز برخی از آنهایی که به روزنامه‌نگاران دوم‌خردادی یا روزنامه‌نگاران دوران اصلاحات مشهورند، در روزنامه‌ها و رسانه‌ها یافت می‌شوند کسانی باقی‌مانده از دورانی که مردم علاقه بیشتری به روزنامه‌ها و رسانه‌های کاغذی داشتند؛ زمانی که رقابت بین انتشار خبر و گرفتن گفت‌وگو و اضافه‌کردن تحلیل برای همه خبرها ضروری بود. همان دورانی که سیاست‌مداران و اعضای ارشد احزاب جایگاه ویژه‌ای در شورای سردبیری دارا بودند. همان روزهایی که مدام در تحریریه بحث این بود که فلان خبر برای حزب است و دوست نداریم کار کنیم و برخی مسئولان بالاتر می‌گفتند که روزنامه حزب است و ما ناگزیریم که کار کنیم. همان روزهایی که خط باریکی بین روزنامه‌نگاری و فعالیت سیاسی بود؛ خطی که گاهی به هم می‌رسید. بیش از ۱۸ سال گذشته از همان سال‌هایی که تیراژها به میلیون و ۵۰۰ هزارتا می‌رسید، اما فصل مشترک تمام این سال‌ها یک نکته است؛ چالش؛ چالشی که همواره هست اما تغییر می‌کند. در همان سال‌ها که خبری از فضای مجازی نبود هم رابطه بین قدرتمندان و روزنامه‌نگاری، رابطه‌ای پرچالش بود. این‌روزها کاسه صبر و شکیبایی روزنامه‌نگاران سوراخی دارد که نباید پر شود. این‌روزها فرصت انتشار خبر در کسری از ثانیه ممکن است اما نه به دست خبرنگاران. این‌روزها خبرهای داغ را فضای مجازی منتشر می‌کند و تحلیلش می‌ماند برعهده روزنامه‌ها. درنهایت هم بستگی دارد که این تحلیل با گذر از مسیری پر فرازونشیب شاید به چاپ برسد. آن زمان‌ها اعتماد و علاقه و پیگیری مردم بود و این روزگاران تحقیر است و به‌سفرخبرگرفت. این جمله مشترک هم بعد از هر احوال‌پرسی و فهمیدن خبرنگار بودن ردوبدل می‌شود: «نمی‌توانید راستشو که بنویسید» حالا در همین روزگاران، در این روزهای نسبتا بی‌خطر، کاپیتان خسته این کشتی می‌نشینند، از خاطرات روزهای برهیجان گذشته می‌گویند و ملوانان جوان‌تر اولویت‌های اقتصادی دارند و چندان علاقه‌ای به ریسک و سفر به سرزمین‌های ناشناخته ندارند. در این‌روزها هستند و خوشبختانه کم هم نیستند کسانی که انرژی می‌گذارند، جسارت دارند و پیگیری، برای آنان این‌روزها کمی، با بقیه روزها متفاوت‌تر است. اما برای همه آثانی که این شغل و راه را برگزیده‌اند، ۱۷ مرداد روز است؛ روزمان مبارک با همه کم و زیاد و با همه از اول شروع‌شدن هایش.

شرق روزنامه

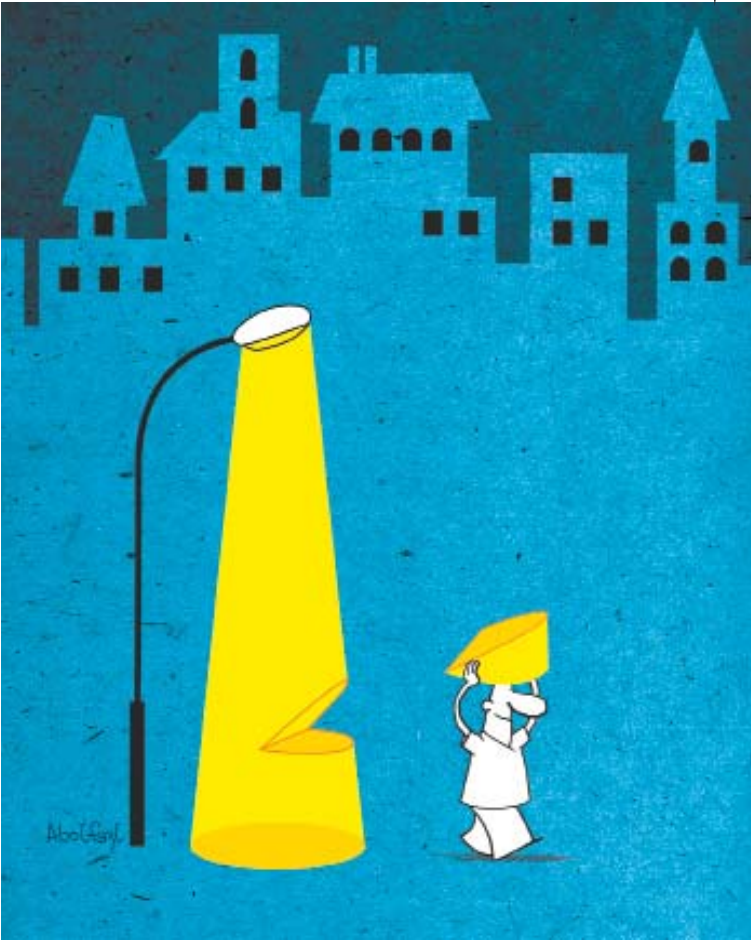
www.sharghdaily.ir

یکشنبه « ۱۸ مرداد ۱۳۹۴ » ۲۳ شوال ۱۴۳۶
۹ آگوست ۲۰۱۵ « سال دوازدهم » شماره ۲۳۶۷ « ۲۰ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۳:۱۰ • اذان مغرب ۲۰:۲۱ • اذان صبح فردا ۴:۴۵ • طلوع آفتاب ۶:۱۹

روزنامه‌فردا

کارتون خواب

ابوالفضل محترمی
untoons@gmail.com

بانک سامان
Saman Bank

برندگان این ماه وین کارت اعلام شد. دوره هفتم (۱ تا ۳۱ تیرماه ۹۴)

باشماه‌تیم

مرکز سامان ارتباط: ۰۲۱-۶۴۴۲۷

www.sb24.com

- مشاهده اسامی برندگان در سایت www.sb24.com
- قرعه‌کشی ماهانه ۲۵ جایزه نقدی به ارزش ۵۰۰میلیون تومان
- خرید بیشتر، امتیاز بیشتر (درگاه‌های سامانی و شتابی)
- موجودی بیشتر، امتیاز بیشتر

از این ستون به اون ستون

تشنگی

آبش زلال و مثل یخ سرد بود. راه سلوغ بود. فاصله یک‌ساعته را سه‌ساعته طی کردیم. عده زیادی به سمت چالوس می‌رفتند. بعد از جاده چالوس ماشین‌ها کمتر شدند و وقتی رسیدیم، حسایی خسته بودیم. از بس ماشین و ساختمان‌های نیمه‌کاره دیده بودم، سردرد گرفته بودم. وقتی رسیدیم، تندتند با خانواده او سلام و علیک کردم و رفتم طرف حیاط که دست و صورت‌م را در حوض بشویم؛ آب نبود. به اتاق برگشتم و گفتم حوض خشک است. خندیدند و گفتند چندماهی می‌شود که حوض خشک است، چاه خشک است، نهر خشک است و رود هم تبدیل به گودال‌های آب راکد شده. گفتم میوه‌ها؟ گفتند سال‌به‌سال کمتر می‌شود، امسال فقط یک درخت آلبالو میوه دارد. به باغ آلبالوی پشت‌خانه رفتم. یکی از درخت‌ها میوه داشت. رفتم تا مشت‌ی آلبالو بچینم. دستم را دراز کردم، نرمه خاکی قهوه‌ای رفت که رفت.

رودردرو

گفت‌وگو با «کامبیز نوروزی» درباره وظایف متقابل قدرت و رسانه

سایه گمشده امنیت

آزاد اطلاعات ندارند و معمولا از گسترش آزاد اطلاعات منتفع نمی‌شوند. بسیار زیاد شنیده‌ایم که مقامات رسمی از لزوم شفافیت یاد می‌کنند اما این شفافیت را معنا نمی‌کنند. شفافیت یعنی اینکه تمامی رفتارهای سیاسی و اقتصادی سازمان قدرت باید در داخل دیوارهای شیشه‌ای انجام شود به‌طوری‌که همه رسانه‌ها بتوانند آنها را رصد و دنبال کنند. این شکل خبررسانی نه‌تنها مفید نیست که مخرب هم هست.

زیرا بات‌باز این اخبار در جامعه از حیث

روان‌شناسی کفیری این است که جامعه فکر می‌کند در کشورش سوءاستفاده می‌شود ولی برخوردی با این سوءاستفاده صورت نمی‌گیرد و این باعث آسیب‌دیدن کل دستگاه دولتی است. از طرف دیگر ساختار تصمیم‌گیری پنهانی، امکان سوءاستفاده می‌دهد و شکستن چنین ساختاری نیازمند وجود روزنامه‌نگاری آزاد و مستقل است که در امنیت بتوانند فعالیت کند. فضای آمرانه در تصمیم‌گیری مانع نظارت می‌شود. به‌جز اخباری که به‌طور اخص به امنیت ملی مربوط می‌شود، ازجمله اخبار نظامی و هسته‌ای یا اطلاعات سازمان‌های اطلاعاتی که اطلاعات طبقه‌بندی‌شده هستند، اطلاعات مربوط به فعالیت‌های سازمان‌های دولتی و عمومی باید در دسترس روزنامه‌نگاران باشد. افشاکری به شکل کنونی بیش از آنکه مبارزه با فساد باشد، کارکرد سیاسی پیدا کرده است.

آ‌گردش آزاد اطلاعات چه الزاماتی دارد؟

یکی از ضرورت‌های گردش آزاد اطلاعات تأمین و تضمین امنیت حرفه‌ای روزنامه‌نگاران است. گاهی عملکرد خبرنگار موجب آسیب به منافع نامشروع برخی افراد و جریان‌ات می‌شود، ازجمله موضوعاتی که سال‌های طولانی مورد توجه بوده ولی اقدام عملی درباره آن صورت نگرفته همین تأمین امنیت است. هر نوع تعرض به امنیت خبرنگار باید جرم محسوب شود و مجازات سنگین داشته باشد. اینجا منظور از تأمین امنیت، تنها امنیت شخص خبرنگار نیست بلکه خبرنگار سلولوی است که گردش آزاد اطلاعات را ممکن می‌کند. گردش آزاد اطلاعات جزء حقوق ملت و خبرنگار مجری حقوق ملت است. بنابراین تضمین امنیت خبرنگار، تضمین حقوق ملت است.

اتفاق

ماهانماه اجتماعی- فرهنگی «جامعه پویا» به‌زودی منتشر می‌شود. شماره نخست این ماهنامه به صاحب‌امتیازی و مدیرمسئولی مرجان لقلایی ابتدای شهریور روی پیشخوان مطبوعات قرار خواهد گرفت. این ماهنامه شامل مجموعه‌ای از مقالات، گفت‌وگوها، گزارش و میزگرد درباره شرایط روز جامعه و فرهنگ ایران و جهان است که به بخش‌های گوناگون ازجمله «رؤیای ایرانی»، «جامعه جهانی»، «حقوق»، «اقتصاد»، «فرهنگ و هنر»، «گردشگری»، «تاریخ»، «بهداشت و فناوری» و... تقسیم‌بندی شده و در ۱۱۶ صفحه عرضه می‌شود.

پیشنهاد فردا

۲۵ شوال سالروز شهادت صادق آل‌الله (ع) فرا می‌رسد و دل‌های شیعیان غرق ماتم می‌شود؛ ابرغم بر آسمان بقع سایه انداخته تا اندکی از تیغ آفتاب سوزان بر قبر خاکی ششمین امام بکاهد! چشم‌ها منتظر، قلب‌ها منتظر، قرن‌ها انتظار فقط برای بازسازی حرم چهار امام غریب (ع). انتشارات «دلیل ما» به مناسبت ایام سوگواری حضرت جعفرین‌محمد (ع) بسته مطالعاتی ویژه‌ای را با چهار کتاب ارائه کرده است: ۱- «به یاد آنکه مذهب حق یادگار اوست»: برگرفته از بیانات آیت‌الله وحیدخراسانی در ۱۴۸ صفحه پالتویی، مختصری از زندگی‌نامه امام صادق (ع). ۲- «جعفرین‌محمد (ع) امام صادق(ع)»: به قلم دکتر مرضیه محمدزاده در هزارو ۵۶ صفحه وزیری، شرح مفصل زندگی‌نامه ششمین امام. ۳- «گزارش لحظه‌به‌لحظه از شهادت امام صادق (ع)»: نوشته آقای محمدرضا انصاری در ۶۴ صفحه رقعی، اولین و تنها کتاب درباره شهادت رئیس مذهب جعفری، ۴- «در آستانه سلوک»: نگاشته آقای عباس اسماعیلی‌زدی در ۴۱۶ صفحه وزیری، تبیین مسیر سلوک الهی‌الله طبق روایات اهل‌بیت (ع). خرید تلفنی و به‌ره‌مندی از تخفیف ارسال پستی با تلفن ۳۵۳۷۲۴۴۹۸۸ و از طریق سایت این انتشاراتی ممکن است.

آچارکشی

روز خبرنگار دقیقاًچیش مبارک؟

پوریا عالمی

دور از جان شما خبرنگاران و روزنامه‌نگاران عزیز و کاربلد و گارد‌رست و کارگشته، عرض کنم که خبرنگاری یک زمان اعتبار عجیبی داشت. یعنی خبرنگارجماعت با هیچ‌کس فالوده نمی‌خورد، الان فالوده می‌ریزد توی کاسه. بعد هم خبرنگاری این‌طوری نبود. یعنی طرف از مادرش قهر می‌کرد می‌رفت خواننده می‌شد الان چون ضبط آلبوم گران تمام می‌شود، طرف می‌آید تحریریه و می‌گوید من از مادرم قهر کردم و آماده به کارم. یک زمان هم بود که خبرنگارجماعت صاحبان زرزور را سکه یک پول می‌کرد و دستشان را رو می‌کرد الان آنها با یک ربع‌سکه دست خبرنگار را می‌گذارند توی حنا. سردبیر هم قدیم ناخدا بود و کشتی را میان توفان بلا جلو می‌برد الان سردبیر شبیه آن طوطیه‌شده که توی انیمیشن‌ها روی شانه ناخدا می‌نشست. قدیم این‌طوری بود که وقتی می‌آمدی توی تحریریه نوار پیاده می‌کردی و پشت دست می‌نشستی تا کار یاد بگیري، الان تا آمدی توی تحریریه، فک دبیرسرویس و سردبیرت را پیاده می‌کنی و با دست می‌زنی پشتشان و می‌گویی دادا جا رو خالی کن من بشینم پشت میز سردبیری. آن‌روزها می‌گفتند توی فلان روزنامه مسئول بایگانی آشنای ماست و شاید کارت را بتواند به سردبیر بگوید، الان می‌گویند ما سه‌تا سردبیر و ۴۰ تا خبرنگار داریم، کارت چیست داداش؟ قدیم این‌طوری بود که می‌گفتند خبرنگاری اعتبار و احترامی دارد و آدم واسه هرکسی و هرجایی نباید خبر ببرد و بی‌اورد و بگوید دارم خبر کار می‌کنم، الان می‌گویند خبرنگاری مثل مرده‌شوری است و فرقی نمی‌کند آدم مرده کی را بشورد ولی باید خوب بشورد. منتها حواسشان نیست توی عرف و دین هم هر مرده‌ای شستن ندارد و آدم باید چشمش را روی یک چیزهایی بیندد. قدیم سیاست‌مدارها گیر این بودند که خبرنگارها را ببینند و نمک‌گیرشان کنند، الان این‌طوری شده که خبرنگارها گیر سه‌پیچ می‌دهند که ما فلان سیاست‌مدار را ببینیم و عکس یادگاری بگیریم. قدیم خبرنگارها دم چهارنفر را می‌دیدند که با یکی صاحبه کنند، الان دم ۴۰ نفر را می‌بینند که یکی باهاشان مصاحبه کند. آن‌روزها این‌طوری بود که طرف ۲۰ سال کار خبری می‌کرد تا به ستون تحلیل برسد، الان این‌طوری شده که با تحلیل شروع می‌کنند و بعد ۲۰ سال می‌فهمند خبری هم نبوده و خبری هم اگر بوده اینها خبری نداشتند. قدیم این‌طوری بود که هرکسی اندازه دهانش لقمه برمی‌داشت و اندازه دهانش حرف می‌زد، الان این‌طوری شده که چشم را می‌بندند و دهان را باز می‌کنند و ستون را پر می‌کنند؛ مثل همین ستون آچارکشی که به‌صورت رسمی یا بیل پر می‌شود اما نویسنده‌اش به درد بیل‌زدن باغچه هم نمی‌خورد. به ما که حرجی نیست، ولی روز شما خبرنگار عزیز مبارک، بی‌منظور.

